

[Waldorff]

Man kan selvfølgelig sige, at i en eller anden udstrækning lægger SFs forslag selvfølgelig op til at finde en mere national løsning på problemet for skibsværfterne med den stigende arbejdsløshed for skibsværftsarbejdere. Men jeg mener, det er nødvendigt at se på, hvad det er for en mekanisme, som har kørt herhjemme i løbet af 1970'erne. Danmark har jo ikke afholdt sig fra at subsidiere skibsværfterne i modsætning til de store lande, som man siger man her vil foregå med et godt eksempel. Der er tale om, at Danmark hvert år har givet subsidier til skibsværfterne eller mest direkte til rederne i størrelsesordenen op mod ½ mia kr. om året igennem de forskellige forskudsafskrivninger og favorabile skibskreditorordninger.

Der er altså tale om en ganske massiv støtte, og hvad er der så blevet af den? Ja, man kunne f. eks. undersøge eksemplet Lindø, om der er sket en udbygning, rationalisering, forbedring af Lindø, om der er sket forsøg på at omstille Lindø til det fald i skibsproduktionen, som man kunne forudse allerede for fire år siden. Der er ikke sket noget i den retning. Der er derimod sket det, at A. P. Møller igennem et koncernselskab, hvor der kan trækkes penge fra værftet over i rederiet, mere eller mindre har tømt Lindøværftet for værdier, således at der i dag ikke på Lindø er midler til at modstå den aktuelle skibsværftskrise. Derimod er det lykkedes A. P. Møller at investere ganske pænt i sydkoreanske værfter. Sådan er det faktisk gået i adskillige tilfælde med de subsidier, som den danske stat har betalt til skibsværfterne op igennem 1970'erne.

I dag er der ikke mange bud på, hvordan man løser det problem. SFs forslag kan på mange måder være principielt rigtigt i en situation, hvor der faktisk sker en kapitaleksport, hvor der sker det, at redere og værfter investerer i udenlandske værfter og dér spekulerer i den billige arbejdskraft og etablerer konkurrerende virksomheder. I den situation kan man tale om, at netop SFs forslag kunne være rigtigt. Vi kan selvfølgelig heller ikke have den store tillid til, at det bliver til noget. Det fremgår bl. a. af socialdemokratiets holdning til forslaget.

Socialdemokratiets vej til løsning af skibsværfternes problemer har været den såkaldte Nakskovløsning. Det blev sagt fra den socialdemokratiske ordfører, at der rådede en

bred og stor taknemmelighed over for socialdemokratiet i Nakskov by og omegn. Der er faktisk sket det bl. a. på værftet i Nakskov, efter at Nakskovaftalen om løntilbageholdenhed havde fungeret i et par år og ØK begyndte at fyre skibsværftsarbejdere på Nakskov, at tillidsmændene undsignede den aftale, der var indgået om løntilbageholdenhed, fordi de på det tidspunkt klart kunne se, hvad det skulle bruges til, nemlig at øge ØKs fortjeneste og dermed ØKs muligheder for at investere andre steder, f. eks. i udlandet, medens det ikke gavnede arbejderne den mindste tøddel. Det er et pressionsmiddel, der bliver brugt mod arbejderne for at give rederne og de andre ejere af værfterne en større profit i den aktuelle situation.

Derimod var der væsentlig mere perspektiv i det andet, den socialdemokratiske ordfører nævnte, nemlig at prøve at omstille værfterne til en alternativ produktion. Det har der været snakket meget om, men det er desværre et perspektiv, som har været totalt fraværende bl. a. i den socialdemokratiske energipolitik, som var et yderst oplagt område, når det drejer sig om at forsøge at skabe beskæftigelsesmuligheder for værfterne. Der er faktisk sket det, at socialdemokratiet hen ad vejen har kørt en meget lav profil med hensyn til de områder inden for energipolitikken, hvor der kunne blive tale om at iværksætte en alternativ produktion, som muligvis kunne udnytte det bestående produktionsapparat og i hvert tilfælde den know-how og den uddannede arbejdskraft fra skibsværfterne, der er til rådighed.

Bjørn Poulsen (SF):

Det er jo svært at takke for ret megen sympati for dette forslag, og helt ærligt, det havde jeg heller ikke regnet med. Vi har jo tidligere fremsat dette forslag, og jeg skal da oplyse hr. Glistrup om, at selv hr. Sigurd Ømann har været med til at fremsætte dette forslag, så der er såmænd ingen grund til at tænke tilbage på gammel tid, da SF var anderledes, end vi er nu. Det er også en del af hr. Glistrups uvidenhed.

Der er talt meget om, at Danmark skal gå i spidsen med hensyn til afvikling af nationale støtteordninger. Jeg kan kun være enig i det princip, jeg synes, det er rigtigt, men gud hvor er det utopisk! Hvad er det for nogle